

gedragen hebben. Hunne onschuld zal dan door allen erkend worden, terwijl zij de schrikkelijke wraak zien zullen, welke God tegen de goddeloozen doen zal, die hen in deze wereld getiraniseerd, verdrukt en gekweld hebben; ja, de goddeloozen zullen overwonnen worden door de getuigenis hunner eigene consciëntiën; zij zullen wel onsterfelijk worden, doch alzoo, dat het zijn zal, om gepijnigd te worden in het eeuwig vuur, hetwelk den duivel en zijnen engelen bereid is. (Matth. 25 : 51.) Daarentegen de geloovigen en uitverkorenen zullen gekroond worden met heerlijkheid en eer; de Zoon Gods zal hunnen naam belijden voor God, Zijnen Vader, en de uitverkorene Engelen; alle tranen zullen van hunne oogen afgewischt worden; hunne zaak, die nu tegenwoordig door vele rechters en overheden als kettersch en goddeloos verdoemd wordt, zal bekend worden de zaak van den Zoon Gods te zijn. En tot eene genadige vergelding zal hen de Heere zulk eene heerlijkheid doen bezitten, als het hart eens menschen nimmer zou kunnen bedenken. Daarom verwachten wij dien grooten dag met een groot verlangen, om ten volle te genieten de beloften van God en Jesus Christus, onzen Heere. Amen.¹⁾

¹⁾ Betreffende de vertaling in het Grieksch vergelijke men Wetstein N. T. ad loc. — Over het algemeen vergelijke men behalve hetgeen in de Critici Sacri en de twee Thesauri, daartoe behoorende, gevonden wordt, ook Carpzovii Critica Sacra, Lipsiae 1748, p. 111, 559 en wat het register ook onder „Mar honoris apud Judaeos titulus“ aanwijst; Ed. Leigh, Critica Sacra s. v.; Seldeni De Synedriis Francof. 1696 p. 145 vv., ook reeds te voren. Lighfoot Opp. omn. ed. J. Leusden, ed. 2, Fran. 1699. Vol. I p. 778 sqq. heeft een lang opstel over Anathema 1 Cor. 16 : 22. — Klöstermann t. a. p. pag. 220 vv. ziet in het woord een probleem, dat niet anders kan opgelost worden, dan door מֶרְ אֶתָּא in den zin van ὁ Κίριος τὸ σημεῖον

(אֶתָּא = Hebreeuwsch אֶת) te lezen en het woord te verklaren als „Spendeformel beim Bruderkuss der Christen“! en het geheel zóó te omschrijven: „Wenn einer den Herrn nicht küsst, der werde ohne Nachsicht excommuniciert! Bedenket das Wort, das wir beim Bruderkuss einander zuraunen, מֶרְ אֶתָּא.“ — J. C. K. von Hofmann, de groote dialecticus, (Die Heilige Schrift Neuen Testaments. Der erste Brief Pauli an die Kor. Nördl. 1874. p. 402) leest het woord: מֶרְ אֶתָּא „Gij zijt de Heere“. „Dass er dies aber hebräisch schreibt, kann seinen Grund nur in dem Zwecke haben, zu welchem er seinem Abschiedsgrusse diese Sätze